

איז יסקייט אין שבת

פרשת
ויגש
ז' טבת תשע"ו
גיליון 232

י"ל ע"י ישיבת "חיים של תורה - לובלין" פניה"ק ירושלים ת"ז - בראשות הגאון רבי מנחם יאנוע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל ה"שבת הלוי" וצוקלדה"ה

דבר מודיענו ראש הישיבה שליט"א

הפסוד של יוסף הצדיק מתגלה

ירבעם יזכיה אותו ע"ז שפתם את י"ב הפרצות שפרץ אביו דוד בירושלים, שיהיה דרך לכל שבת שבו יבא מהלקו ונחלתו, ישר לירושלים, ואת זה למד מאהלו של אברהם שהיה פתוח לכל הרחוקות, ומצויו של יעקב לשבטים שיפנסו כל אחד בפתח אחר למצרים, כך גם בירושלים צריך שיהיה לכל שבת פתח פרטי לכניסה ויציאה - ואתה סתמת הפרצה בשביל הארמון של בת פרעה. והצדק היה עם ירבעם, אבל לפי שהוכיחו פרבים התברר שפונתו לקח את מלכותו, לכך סופו שייעבד ע"ז.

בלם, וזה נר המערבי. וזה מרמז על יוסף שהוא מדליק את כל האחים בנר מצוה ותורה אור, ראובן, יש תורה שאפשר לעשות מזה פרשה בס"ת 'פרשת ראובן', כמו שיש 'פרשת פנחס', כך יוסף היה לו 'פרשת ראובן', וכן בשמעון וכו'. ואת החלום הזה יוסף לא ספר, כי זה לא היה שייך לאותו הדור, ולא היה שייך לכל האחים כי אם ליהודה לבדו.

"ויגש אליו יהודה" צריך באור. א. יהודה פותח ואומר לו "בי אדוני" בלשון תחנונים, ואח"כ הוא מדבר עמו קשות? ב. "ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני" זה נראה פאלו הוא פא לגלות לו סוד באזניו, אם כן איזה סוד זה היה?

הלמדן הדומה לשד...
ולאחר מכן יקום אחד מאותם הלמדנים מתלמידיו של ירבעם - אשמדאי שמו, ע"ש שהיה פראי ואכזר ודומה לשד. והוא יראה איך שלמה נכדי מהלך עם טבעת שחקוק ביה שם ה', כדי שלא יסיה דעתו מהבורא. ועם שלשלת שחקוק ביה שם הוי"ה. והוא יתקנא בו, ויקח ממנו את הטבעת והשלשלת ויזרק אותו למרחק של ד' מאות פרסה, וילביש את בגדי מלכותו ויתישב על בסאו, פאלו הוא שלמה המלך.

מה יהא עם שושלת המלוכה...??
"ויגש אליו יהודה" שני המלכים נגשים להתועד זה עם זה בחשאיות, ויהודה אומר ליוסף בדור הזה אתה המלך, אבל לדורות, המלוכה היא של דוד נכדי ובנו שלמה וזרעם אחריהם, ושלמה עתיד לילך בדרך, וליטע נטיעות בביהמ"ק, שמהם יאלמו כלם אלמים, ויודו לה' על הדגן והתירוש והיצהר.

מה נאמר בויעידה החשאית...??
במדרש פתוב, "כי הנה המלכים נועדו" זה יהודה שנגש ליוסף. היה כאן התועדות אישית וסודית בין יהודה ליוסף, אבל מה נאמר שם עדין לא נתגלה לנו. בשביל להבין את זה עלינו לחזר לשרש, לחלומות של יוסף. "ויחלום יוסף חלום ויגד לאחיו" מה היה אותו החלום התורה לא מספרת, בפסוק הבא התורה עוברת לחלום אחר כמ"ש "ויאמר אל אחיו שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי", אבל מהו החלום הראשון זה סוד שהתורה לא מפרשת.

המלך שלמה או העבד שלמה...?
ושלמה מסובב ומחזר על הפתחים עם מקלו, ומראה לכלם את מקלו, ואומר לכלם "וזה היה חלקי מכל

המתנגדים של שלמה...
"ויאמר אליו בי אדוני", יוסף מתחנן אני לפניה על אותו החלום הנסתר שבו חלמת שעתיד לקום מזרעה אחד - ירבעם בן נבט שמו, שהוא יהיה למדן גדול (עיין סנהדרין) והוא יתקנא בשלמה נכדי, ויתקבצו סביבו הרבה אנשים משבט יוסף שיאמרו שהמלוכה שייכת ליוסף, הוא היה המלך בין האחים. והם יחתרו את מלכותו של נכדי כל הימים.

היכן הוא 'פרשת ראובן'...??
מבארים המפרשים, שאת החלום הזה גילה להם יוסף בסוף ימיו, כאשר באו לבקש ממנו מחילה, והוא נחם אותם ודבר על לבם, אם עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד, נר אחד יוכל לכבות י' נרות (רש"י ויחי). וזה היה החלום הראשון שיוסף חלם, על המנורה של בית המקדש, שיש בו נר אחד שהוא השמש שמדליק את

המשך בעמ' 3.

לעשות תחבולות כדי למנוע בוששה מהחבר

רבונו של עולם, אתה הודעתנו על ידי חכמינו זכרונם לברכה, שכל זמן שהיה יעקב אבינו בצער על אבדת יוסף, לא שרתה עליו רוח הקודש עד שהודיעוהו על מציאתו, שאז כתוב "ותחי רוח יעקב אביהם", ופרש רש"י: "שרתה עליו שכינה שפרשה ממנו, והנה כתבת בתורתך "וכי יהיה באיש חטא משפט מות, והומת ותלית אותו על עץ, לא תלין נבלתו עד בקר", והטעם לזה הוא מפני שרצונך הטוב הוא שנחוס על כבוד ישראל, ולא נתן שיהיה בוששה לאותו מת, ולכן "עזרנו אלכך ישענו על דבר כבוד שמך", וזכנו ברחמיך לחוס תמיד על כבוד חברנו ולא נביש שום בר ישראל, ואם נראה שחברנו מתביש מאיזה דבר, מיד נעשה תחבולות ונסובב את הענין באופן שהוא לא יתביש.

לא לישון עם עצבות

ובכן אבינו מלפנו, הרי כלול במצוה זו שגם בשאדם חטא והוא מרגיש מזזה רע, ומרגיש עצמו כמת, עליו להזהר לא להשאיר עם עצבות למחרת, על כן יהי רצון מלפניך שלא נחטא עוד, ומה שחטאנו לפניך מחק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורין וחולאים רעים, ותזכנו שאם חס ושלום לא נתנהג כראוי לפניך, נזכה להתבונן באותו יום בזה במה חטאנו לפניך ומה היא העברה, ונשוב על זה בתשובה, ולא נלך לישון עם עצבות ודאגות, ולא נשאיר עם העצבות למחרת, אלא נגרש את העצבות לנמרי עד שנבוא לשמחה גדולה מאד, כי אינך חפץ שנשאיר בעצבות "כי קללת אלקים תלוי", הינו שזה בזיון שרואים על האדם עצבות.

לברך מהעצבות

"הביטה עיני ה' אלקי האירה עיני פן אישון המות, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי י-ה", אגא רחם עלינו אבינו שבשמים, וזכנו לגרש את העצבות בכל דרך, ואם נראה שהעצבות מתגברת עלינו מחמת מה שקצרה ידינו, ומעטנו בעסק התורה ובעבודת ה', או מפני עוונות שעשינו, זכנו להתגבר להיות בשמחה, ונשמח עצמנו אפלו על ידי דברים גשמיים כאכילה ושתיה, העקר שנברח וננצל מהאויב הרע הזה - מדת העצבות, אגא ה' שלפניך שורה שמחה תמיד, כמו שכתוב "עוז וחדוה במקומו", זכנו להדבק במדותיה ונהיה בשמחה תמיד, ואף תחון אותנו שנזכה לשמח את עמך ונחלתך, ואם נראה שחברנו עצוב, נזכה לשמח אותו במלים טובות, שנשבח אותו ונרומם אצלו את השמחה, ועל ידי זה תשרה שכינה תמיד עלינו ובמעשה ידינו, ויקוים בנו "כי בשמחה תצאו [מהגלות] ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם ונה וכל עצי השדה ימחאו כף", אמן ואמן.

(מתוך הספר 'יערב עליו שיחי').

שלמה ואשמדאי

יהודה ויוסף

יהודה ניגש ליוסף להתחנן על נפשו שימחל לו על המכירה, כי את אותו דבר עתיד אשמדאי לעשות לנכדו - שלמה המלך שזה להוציא אותו ממלכותו, כמו שהיה עם אשמדאי שלקח משלמה את טבעתו שחוקק עליה שם השם, ואת השרשרת, והוציא אותו ממלכותו.

א נעשמאקע ווארט

**מפני מה קרא יעקב קריאת שמע
דוקא בזמן פגישתו עם יוסף?**

ויפל על עזארי' ויבך (מו כט)
איטא במדרש אגדה שיעקב לא נשק
ליוסף מכיון שהיה קורא קריאת
שמע באותה שעה, וצריך עיון מפני
מה קרא יעקב קריאת שמע דוקא
בזמן פגישתו עם יוסף?

ונראה לבאר בסייעתא דשמיא על פי
מה דאיטא בגמרא (ברכות ו.)
שהקב"ה אמר לישראל אתם
עשיתוני חטיבה אחת בעולם שנאמר
"שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"
ואני אעשה אתכם חטיבה אחת
בעולם שנאמר "ומי כעמך ישראל
גוי אחד בארץ". והינו שהמטרה של
קריאת שמע היא שנתקשר ונתיחד
באהבה עצומה עם הקב"ה - פחתן
וכלה תחת חפתם שהם מוכנים לתת
הכל זה לזה מרב האהבה ההדדית
שביניהם, ועל כן אומרים בתפלין
שקשור לקריאת שמע "וארשתיה לי
לעולם".

והדרך לזכות לכך זה על ידי שכל
אחד ואחד יעשה תרגילים עם עצמו
על כל הקשיים שעוברים עליו -
שהם באים מאתו יתברך באהבה
בכדי לחשל ולחסן אותו, ועל ידי כן
יהיה לו כח לעמד בקשיים מתוך
אמונה איתנה ואהבת ה', ועל כן
יעקב אבינו שסבל עשרים ושתים
שנה בהעדר יוסף ועל ידי כן קנה
אהבת ה' ואמונה בכל המצבים,
והודות לכך בזמן המרגש ביותר -
בעת פגישתו עם יוסף, הוא לקח את
כל האהבה שיש לו לבנו ונתן אותה
לקב"ה, להראות שבין בזמנים
הקשים ביותר ובין בזמנים הטובים
ביותר הוא מיחד את שמו יתברך
באהבה מיוחדת והדדית.

שבט מפתח אחר.

יוסף! רחם על שלמה שלי...!!!
ועל זה התחנן יהודה ליוסף "בי אדוני
ידבר נא עבדך דבר באדוני אדוני" - אני
רוצה לדבר אתך סודות שהם ביני
לבנה. מה יהיה עם שלמה נכדי, "ואל
יחר אפך בעבדך" - אל תקפיד עלי
בשביל עוון המכירה, כדי שלא יאבד
שלמה, ויוכל להתחזק על אשמדאי
ולשוב למלכותו.

נחשף הצייון של יוסף...!
והנה חל תמיד בפרשת ויגש, לפי
שאף החשמונאים הלכו בדרך של
יוסף, כשגברה חכמת יון הרשעה
והחשיכה עיניהם של ישראל, אז קמו
מתניהו ובגיו ונלחמו עם היונים,
והפשו ומצאו את פך השמן שהיה
חתום בחותמו של כה"ג - זה החלום
הסתום והחתום של יוסף שהיה כה"ג
לאחיו, שהוא חלם על המנורה של
בית חשמונאי, שידליקו בה שמן ליום
אחד, וזה ידלק שמונה ימים, פי יוסף
מדליק מהפך שמן שלו את כל הנרות,
שהרי זה היה החלום של יוסף נר אחד
מדליק עשרה נרות.

ומזה למדו החשמונאים שכל אחד
ואחד ידליק בביתו את המנורה, פי
יוסף הצדיק שהוא הראשון שהדליק
את המנורה בבית אביו, הוא מדליק
את כל השבטים - שפנגדם עשה
שלמה עשר מנורות, ולכל ישראל -
שפנגדם תקנו החשמונאים שכל אחד
מדליק את המנורה בפתח ביתו.

אבל לפי שחטאו החשמונאים ונטלו
את המלוכה משני המלכים הללו
יהודה ויוסף, שהם היו המלכים, יוסף
לדורו, ויהודה על שהציל את יוסף
זכה למלוכה לדורות הבאים, לפיכך
נעשו ולא נשאר שריד מבית
חשמונאי (רמב"ן ויחי), אבל אעפ"י
שהם נטרדו, תורתם נשתמרה, שעד
היום אנו מקימים את המצוה הזו
שלמדו מיוסף שכל בית יהודי הוא
כדגמת בית המקדש, וכל אחד מדליק
בעצמו את המנורה על פתח ביתו,
פיוסף הצדיק וכאשר הפכו.

עמלי" - זה המטה, והטלית (גיטין
נח:) של זקני יהודה שנתן לתמר
לערבון - "חותמה ופתיקה ומטה",
ועכשו בשביל שתמר היה לה
חלישות הדעת מיהודה זקני עלי
לתקן את אותו החטא, ולהתבזות
פעת עם מטהו וטלית עם פתיל
תכלת של זקני - ואת החותמת של
זקני נטל מפני אשמדאי. וגם זקני
יהודה מכר את יוסף לעבד ואז היה
יוסף עבד המחזר על הפתחים עם
מטהו - מטה יוסף (עין פדר"א)
לפיכך נגזר עלי לתקן את חטאו של
יהודה זקני, ולסובב על הפתחים עם
מקלי הנותר לי לפליטה. עד שבא
שלמה לסנהדרין, והם ראו שאכן
זהו שלמה האמיתי, והשיבוהו
למלכותו.

**שלמה! אתה עובר על אסור
'חדש'...!!!**

באותה שעה נכנס שלמה לבית
המקדש, ועשה עשרה מנורות
חדשים - ואשמדאי פמובן לעג על
זה, ואמר ששלמה עושה חדשות
שאינם בתובים בתורה, אבל שלמה
ידע מאותו החלום הנסתר שהלם
יוסף, שיש עשר מנורות בבית
המקדש, ולא מנורה אחת, יוסף הוא
נר אחד שמדליק את כל עשרת
השבטים שמכרוהו, שכל שבט יהיה
לו מנורה בבית המקדש.

ועשה עשר שלחנות בבית המקדש,
כמו שיוסף חלם שכל שבט מאלם
אלמים, כל שבט מביא לחם הפנים
על השלחן בביהמ"ק, ועשר בירות
כמו שיוסף חלם על השמש
המעלים את המים להוריד גשמים
לעולם [וחלומו של פרעה שהלם
על עלית היאור הוא פרוש על
חלומו של יוסף כמו שבארנו]
ומהבירות הללו נוטלים לנסף מים
ע"ג המזבח ופרץ מחדש את
הפרצות בחומת ירושלים, שכל
שבט יהיה לו את הדרך שלו ואת
הפתח שלו לבית המקדש, כמו
שהיה אצל יוסף שנכנסו אליו כל

א. עקר הצומות זה בכדי שהאדם ישלט על התאוות ועל פיו, אבל שלא ימעט באכילה הנצרכת לו לעבודת ה', ודי לנו בצומות שקבעו חז"ל.

ב. בתענית צריך להשליט את הנשמה על הגוף, ולמחוק את כל הקפדות שיש לנו על אחרים.

ג. מטרת הצום זה בכדי שנגביר את כח הנשמה, ועל ידי זה יהיה ביכולתנו להתבונן בשוב הדעת על החטאים שמרחיקים אותנו מהקב"ה, ונתחזק לשמור על מעשינו ודבורנו שיהיו כרצון ה' יתברך, ודבר זה הובא בקצור במשנה ברורה בתחלת דיני תעניות וגם בגמרא בתענית (יב:), מובא שבימים התענית היו מתבוננים מה אפשר לשפר בעניני העיר, ולפי יסוד זה מובן מה שכתוב בגמרא בברכות, שעקר שכר התענית זה הצדקה שאנו נותנים, מפיון שכשהאדם משנה את מעשיו ומדותיו לטובה, זה תשובה שלמה שהיא תכלית התענית, ומסתבר שצדקה איננה בכסף לבד אלא בעקר לתת את הלב לשני, ולפרש מהעצבות ולהיות עם מאור פנים לכלם, וכדאיתא בגמרא (ספח מט:): שצדקה בגופו גדולה מצדקה בממונו.

ד. איתא במשנה בתענית (כו:): שבי"ז בתמוז נשתברו הלוחות, וזה מחמת שלא היה להם סבלנות, ועל ידי זה הם אבדו את האמונה בקב"ה, ומכל מקום אחרי חטא העגל התחדש הענין של תשובה לרבים, כדאיתא בגמרא (ע"ז ד), ועל כן בי"ז בתמוז זה זמן של תשובה, שאפלו שאדם שבר את הלוחות כפיכול, עדין הקב"ה קרוב אליו ומצפה לתשובתו, ודוקא הקשי שעובר על האדם מקרב אותו לקב"ה, מתוך שברון לב ושפלות, כמו שאמר הקב"ה למשה רבנו "ישר כחך ששברת" (ב"ב יד:): שעל ידי שבירת הלוחות הרומז לקשי, אנו מתחסינים ומקבלים כח ורצון לשוב אליו יתברך, ועל זה נסוב כל ענין ההפטרות של "דרשו ה' בהמצאותי" - שצריך לבקש את הקב"ה ולעזב את החטאים מתוך אמונה בקב"ה, שאף על פי שהיכן שאנו נמצאים הוא מקבל את תשובתנו נגד הטבע, וכשם שעשה התיירה מתחת כסא הכבוד למנשה (סנהדרין קג) והעקר שלא נתיאש מהתשובה, וכמו שכתוב "ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש" מפיון שעקר ההרחקה של האדם מהקב"ה זה מחמת שהוא נכנס לעצבות ויאוש - מתוך מחשבה שהקב"ה מרחיק אותו חס ושלום, ועל כן על האדם להתחזק "בשמחה" של אמונה ועל ידי זה לצאת מהעברות וכמו שכתוב: "כי בשמחה תצאו" וכמוא בספרים הקדושים, ה' יזבנו להאמין בכח התשובה, ועל ידי זה לשוב אליו יתברך באמת.

נפלאותיו לבני אדם

נסענו לבית שמש למרכז המסחרי, לאחר שגמרנו לסדר שם את מה שהיינו צריכים, גלינו שאין לנו כסף לחזור לירושלים, והצרכנו ללכת שעה ורבע עד לקריה החדרית בבית שמש בשביל להשיג כסף לחזור, כל הדרך לא היתה מדרבה, הלכנו בשולי הכביש וחששנו כל הזמן מתאונה או פיגוע דריסה חלילה, לאחר שעברנו את כל הדרך בשלום שאלנו חסיד א' איפה יש פאן בית מדרש, השיב שאין פה שום בית מדרש חוץ מהשטיבל של החסידות, כמעט שהתיאשתי וחשבתי שאצטרף להשאר ללון ברחוב בעיר זרה שאיני מכיר, התקדמתי ברחוב ולהפתעתי אני רואה את בית המדרש הגדול של חסידות לעלוב, ובס"ד גיטתי שם את הסכום שהייתי צריך והגיע האוטובוס שלקח אותנו הביתה, וחסד ה' יום פשחזרנו נודע לנו הנס ופלא שארע לנו, כשנכנס האוטובוס מביש לתחנה המרכזית בירושלים, לא ידע מה מחפה לו אבל הפיגוע האדיר שפגע ברבים מהנמצאים שם לא פסח מעל האוטובוס ההוא ורבים מנוסעיה נפגעו קשה בעת ירידתם, והנס הגדול שלי שהפסדתי אוטובוס זה ברגעים בודדים ומה היה קורה אם הייתי עולה... אוי ואבוי לי, תודה רבה ה' חסד ה' יום יום.

אנו לומדים מיוסף הצדיק לתת ולהעניק בשמחה ובמאור פנים גם למי שהרע לנו מאד, וכשם שיוסף נתן וכלכל את אחיו ונתן להם הרגשה טובה, וכמו שכתוב "אתם חשבתם עלי רעה ואלהים חשבה לטובה למען עשות כהיום הזה להחיות עם רב" (בראשית כ. נ).

התורה הקדושה (פ' מצורע) צותה על המצרע לשבת מחוץ למחנה בכדי שיתביש וגאותו תסתלק ממנו, ועל ידי זה יהיה ביכולתו להתבונן במה הוא לקוי וכיצד עליו להשתפר, וזה למוד לכל אחד ואחד, שפשהוא רואה שיש לו בעיות וקשיים, שיפשפש במעשיו מדוע הקב"ה מביא לו את זה ובמה עליו להשתפר, וזה היתה גדלותם של השבטים הקדושים, שפשראו שהדברים לא מסתדרים לאשורם, ולוקחים מהם את בנימין על לא עול בכפו, לא באו בטרוניה, רק הבינו שזה אתותים משמים, ומיד שבו בתשובה על מכירת יוסף, וזה מה שאמר חז"ל (סוטה ה:): כל השם אורחותיו בעולם הזה זוכה ורואה בישועתו של מקום, שעל ידי שאדם מפשפש במעשיו במה וכיצד להשתפר, אזי הוא רואה את ישועת ה' בכל דרכיו ומעשיו.

יעקב אבינו למד את יוסף לפני שהוא נפרד ממנו את סוד עגלה ערופה - שאפלו בזמנים הקשים ביותר יש אפשרות לחזור בתשובה, וזה על ידי שאדם הולך תמיד עם הקב"ה, ועל כן בעת שהם נפגשו קרא יעקב אבינו קריאת שמע, לרמוז על הקשר והבטחון המהולט שלו עם הקב"ה בכל מצב.

יוסף הצדיק נקרא נבון, מפיון שהוא הבין כיצד להתמודד ולעמוד בקשיים בצורה נכונה, ולהקדים תרופה למפה, וכמו כן כל אחד צריך לעשות לעצמו תרגילים באמונה ובטחון, ועל ידי זה יהיה בכחו לעמוד בנסיונות.

יעקב אבינו בקש מיוסף הצדיק שיעלה אותו ממצרים, ולא עלה בעצמו, בכדי להחזיר לכל המשפחה, את הענין של הפרת הטוב.

יוסף הוכיח את אחיו בשני מלים של "אני יוסף" - ונשארת בצדקתי, ובזה הראה להם את האמת שמכרוהו וגרמו לאביהם צער, ועגמת נפש בחנם על לא עול בכפו, וכן כל אחד ואחד צריך להתבונן על מעשיו בעין האמת בכדי שלא יבוא לטעויות.

גם כשאדם נכשל ועשה דבר לא טוב, ועל ידי זה גרם נזק לעצמו ולאחרים, אסור לו להמשיך להתבונן בחטא, מפיון שעל ידי כן יפול לעצבות ויאוש, אלא עליו להסיר את הענין ממחשבתו, ולהיות בשמחה, וכל שפן שפשאדם רצה לעשות מעשה טוב, ויצא מזה תקלה, שאסור לו לפול בדעתו, אלא עליו להתבונן, שהכל בא מאתו יתברך, ורחמנא ליבא בעי, וכמו שאמר יוסף לאחיו, אתם חשבתם עלי רעה והקב"ה חשבה לטובה.

(מלוקט מתוך הספר 'מתיקות בעבודת ה')

א.מ. ירושלים.

ניתן לשמוע שיעורים מפי מורינו ראש הישיבה שליט"א בקול הלשון במספר 03-6171111 (אידיש), 03-6171171 (לה"ק, קו ישיר). ובאמריקה - קול הלשון של ארה"ב (באידיש ובקרויב גם באנגלית).

שמעו ותחי נפשכם.

להערות ותרומות ניתן לפנות למכון "א זיסקייט", 052-7193031.

להצטרפות ל-6787 מנויי 'א זיסקייט' ולמכתבים למערכת: ALONLUBLIN@gmail.com (או 5402047@gmail.com)